Dosarul nr.1-352/2024; 1-24088541-51-1-08082024

S E N T I N Ţ A
În Numele Legii

06 aprilie 2026
mun.Ungheni
Judecătoria Ungheni
În componenţa de judecată:
Preşedintele şedinţei, judecător Anatolie RUSU
Grefier Maria VOVC
Cu participarea:
Acuzatorului de stat, procurorul Ion STECLARI
Apărătorilor inculpatului, avocații Alexandru PRISAC, Tudor ECHIM
În lipsa:
Inculpatului Serghei TATARU

A examinat în şedinţă publică, în limba de stat, în procedură generală, cauza penală de învinuire a lui:

Serghei TATARU, născut la *****, IDNP: *****, domiciliat în *****, studii medii, supus militar, căsătorit, neangajat în câmpul muncii, fără antecedente penale, cetățean al R.Moldova, *de comiterea infracţiunii prevăzute de art.264[1] alin.(1) Cod penal.*

Date cu referire la cauza penală şi examinarea acesteia:
Perioada de examinare a cauzei penale: 09.08.2024-06.04.2026;
Acuzatorul de stat, procurorul Ion Steclari, a solicitat recunoaşterea vinovăției inculpatului, **Serghei TATARU,** în comiterea infracţiunii prevăzute de art.264[1] alin.(1) Cod penal și a-i stabili pedeapsa sub formă de 220 ore muncă neremunerată în folosul comunității cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Mijloacele materiale de probă de păstrat la materialele dosarului. De încasat cheltuielile judiciare în sumă de 17,80 lei. Permisul de conducere să fie transmis organului competent;
Apărătorul inculpatului, avocatul Tudor Echim, a menționat că din materialele dosarului rezultă că **Serghei TATARU** recunoaște vina. Solicită aplicarea unei pedepse mai blânde, inculpatul fiind la prima abatere. Este de acord cu încasarea cheltuielilor judiciare.

Urmare a examinării cauzei penale şi a probatoriului administrat de părţi, cercetat în şedinţa de judecată, instanţa de judecată

constată:

Situaţia de fapt reţinută de instanţă

1. **Serghei TATARU** la data de 24.07.2024, aproximativ la orele 03:30, în timp ce conducea unitatea de transport de marcă „Peugeot" model „206" cu nr. de înmatriculare „*****" pe o stradă a s.Pîrlița, rl.Ungheni a fost stopat de către colaboratorii de poliție. Fiind suspectat în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, pe motiv că de la el se simțea miros de alcool, a fost supus testării alcoolscopice pentru stabilirea stării de ebrietate.

În rezultatul testării în aerul expirat de către Tataru Serghei a fost stabilită o concentrație de alcool de 0,77 mg/1.

2. Potrivit prevederilor art.134[12] CP R Moldova prin stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat se înțelege starea persoanei care are concentrația de alcool în sînge de la 0,5 g/1 și mai mult sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/1 și mai mult.
3. Respectiv, numitul Tataru Serghei a încălcat cerințele Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului RM Nr.357 din 13.05.2009, prevăzute de pct.14 lit.a) „Conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul dacă a consumat băuturi alcoolice.... ”.
4. Inculpatul, **Serghei TATARU,** în ședința de judecată nu s-a prezentat, însă a înaintat o cerere, în care a solicitat examinarea cauzei penale în absența sa.
5. În conformitate cu prevederile art.321 alin.(2) pct.3) Codul de procedură penală, *judecarea cauzei în lipsa inculpatului poate avea loc în cazul când inculpatul solicită judecarea cauzei în lipsa sa, dacă instanţa constată existenţa circumstanţelor excepţionale şi a motivelor obiective care justifică absenţa inculpatului la şedinţă, în acest sens, inculpatul declarând solemn într-o şedinţă precedentă sau prezentând un înscris contrasemnat de apărătorul său prin care îşi manifestă dorinţa bazată pe o alegere în cunoştinţă de cauză de a renunţa în mod expres la exercitarea dreptului său de a apărea în faţa instanţei, iar renunţarea nu contravine unui interes public mai important.*
6. Instanța de judecată denotă faptul că inculpatul, **Serghei TATARU**, a înaintat cerere în care a solicitat examinarea cauzei penale în lipsa sa, astfel fiind respectate prevederile legale ale codului de procedură penală.
7. În acest sens, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, este obligatorie pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare apel. Instanțele trebuie așadar să facă tot posibilul în modul rezonabil pentru a cita părțile și urmează să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă. Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces la participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, însă inculpatul nu s-a prezentat în instanța de judecată, solicitând examinarea cauzei în lipsa sa. Astfel, considerând că procedura de citare legală a fost respectată, instanța a dispus desfășurarea ședinței de judecată în lipsa inculpatului. Mai mult ca atât, părțile, au obligația de a se interesa de soarta procesului în situația în care ele au fost înștiințate despre inițierea și desfășurarea acestuia pentru a-și proteja drepturile sale.
8. Martorul, Petru Lucichin, fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a declarat că toamna anului 2024, nu ține minte data, a fost apel la 112 pe la orele 2-3 noaptea, precum că în s.Pîrlița r.Ungheni un mijloc de transport cu numere străine poloneze, marca Citroen sau Peugeot, se deplasa neuniform și foarte lent. S-au deplasat la fața locului, unde a identificat automobilul și șoferul. Ultimul a fost supus testului alcoolscopic, rezultatul final fiind pozitiv pentru a fi intentat dosar penal. Nu ține minte ce concentrație era stabilită, însă a fost mai sus de 0,60 mg/l în aerul expirat. A fost documentat conform legislației în vigoare, iar mașina a fost ridicată și transportată la parcarea specială. Obiecții la testarea alcoolscopică nu au fost din partea șoferului, care a recunoscut și a fost de acord cu rezultatul. I-a explicat drepturile, iar șoferul a refuzat prelevarea probelor cu sânge. A fost împreună cu colegul Grosu Ion. Înregistrare video a fost efectuată de către colegul Grosu Ion cu telefonul mobil.

9. La întrebarea avocatului inculpatului, martorul, Petru Lucichin a concretizat că testul alcoolscopic a fost efectuat de către colegul său, însă ambii au certificate, care sunt eliberate de către subdiviziunea noastră.
10. Martorul, Ion Grosu, fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a declarat că la 24.07.2024 a fost implicat în serviciu de menținere a ordinii publice și prevenirea accidentelor rutiere pe teritoriul r.Ungheni. La aproximativ orele 03 dimineața a primit apel telefonic de la 112 privind că o persoană în stare de ebrietate conduce mijloc de transport în s.Pîrlița r.Ungheni. Deplasându-se la fața locului, a fost depistată unitatea de transport la volanul căreia se afla Tataru Serghei, care se afla sub influența băuturilor alcoolice ceea ce a arătat și aparatul Drager în urma testării alcoolscopice. La momentul de față Tataru Serghei a fost de acord cu rezultatul și nu a dorit să îi fie prelevate probe biologice cu sânge. Unitatea de transport a fost ridicată la parcarea specială și persoana sus menționată a fost documentată.
11. Vina inculpatului, **Serghei TATARU**, în săvârșirea infracțiunii imputate este dovedită prin probele cercetate în ședința de judecată și anume:
    - **datele de fapt constatate prin examinarea tichetului aparatului „Drager", alcotest 6820, testul nr.1706**, conform căruia la **Serghei TATARU**, la 24.07.2024, ora 03.49 s-a constatat o concentrație a vaporilor de alcool de 0,77 mg/1 (f.d.7);
    - **datele de fapt constatate prin examinarea conținutului procesului-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate din 24 iulie 2024** potrivit căruia în temeiul testării alcoolscopice efectuate la 24 iulie 2024, a constituit mirosul specific de alcool din cavitatea bucală a dlui Tataru Serghei, fiind supus alcooltestului, s-a stabilit concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de ultimul, fiind de 0,77 mg/1 (f.d.8);
    - **datele de fapt constatate prin examinarea conținutului procesului-verbal de constatare a infracțiunii din 24 iulie 2024** (f.d.9);
    - **datele de fapt constatate prin examinarea conținutului procesului-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor din 24 iulie 2024,** potrivit căruia de la Tataru Serghei a fost ridicat mijlocul de transport de marcă „Peugeot" model „206" cu n/î „*****", și permisul de conducere nr.***** emis de autoritățile R. Moldova, pe numele lui Tataru Serghei (f.d.12);
    - **datele de fapt constatate prin examinarea conținutului procesului-verbal de audiere a bănuitului din 24 iulie 2024,** potrivit căruia Tataru Serghei vina în comiterea infracțiuni incriminate a recunoscut-o, însă folosindu-se de dreptul său procesual a refuzat să ofere careva declarații (f.d.17-18);
    - **datele de fapt constatate prin examinarea conținutului procesului-verbal de examinare a obiectului din 24 iulie 2024,** potrivit căruia obiectul examinării constituie 2 file A4 ce conține copia certificatului nr.34/17-1035 din 15.02.2024 și copia buletinului de verificare metrologică nr.2.3.6.49-1738 a analizatorului concentrației de etanol Alcotest 6820, nr. ARPD 0097, Drager, Germania, eliberat la 28.12.2023 valabil până la 28.12.2024. Conform certificatului nr.34/17-1035 eliberat de Inspectoratul General al Poliției, Inspectoratul Național de Securitate Publică, Direcția Poliție de patrulare la 15.02.2024, potrivit căruia subofițerului superior al Serviciului patrulare Ungheni, Nisporeni al secției patrulare „Centru"a INSP, agent superior Grosu Ion, a studiat Regulamentul cu privire la modul de utilizare a mijloacelor tehnice, inclusiv a mijloacelor de măsurare și aparatajului medical din dotarea poliției aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1139/2003, Instrucțiunile cu privire la modul de exploatare și de

testare alcoolscopică cu mijloacele tehnice de tip: „Drager 6810”, „Drager 6820” și „Drager 7510” și este admis la utilizarea acestora în procesul de stabilire a concentrației de alcool/etanol în aerul expirat de persoană testată. Conform buletinului de verificare metrologică nr.2.3.6.49-1735 eliberat la 28.12.2023 valabil până la 28.12.2024, potrivit căruia mijlocul de măsurare: analizator a concentrației de etanol Alcotest 6820, nr. ARPD 0097, Drager, Germania, a fost supus verificării și este admis pentru utilizare (f.d.28);

- **datele de fapt constatate prin examinarea conținutului procesului-verbal de examinare a obiectului din 25 iulie 2024,** potrivit căruia a fost examinat rezultatul „Drager” anexat la procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate din 24 iulie 2024, întocmit de către agentul constatator Lucichin Petru. Conform rezultatului „Drager” s-a stabilit că Tataru Serghei la 24 iulie 2024, ora 03:50, a fost supus testării alcoolscopice cu seria nr.ARPD 0097, PRINTER nr. ARPC-0027, test nr.1706 din 24 iulie 2024, ora 03:49 cu rezultatul de 0,77 mg/1 (f.d.34);
- **datele de fapt constatate prin examinarea conținutului procesului-verbal de examinare a obiectului din 26 iulie 2024,** potrivit căruia a fost examinat un suport informațional de tip CD-R ce conține 2 înregistrări video efectuate 24 iulie 2024. Astfel, potrivit primei înregistrării video ce are o durată de 02 minute și 52 secunde, a fost fixat momentul în care la volanul automobilului se află o persoană de gen masculin cu torsul gol, care ulterior s-a stabilit a fi Tataru Serghei. De la acesta au fost solicitate actele la control la ce ultimul le prezintă agentului constatator. Potrivit celei de a doua înregistrare video ce are o durată de 01 minută și 15 secunde, a fost fixat momentul în care lui Tataru Serghei i-a fost explicată procedura testării alcoolscopice cu aparatul Drager. Astfel, în urma supunerii alcooltestului de către Tataru Serghei, s-a stabilit în aerul expirat de către acesta o concentrație a vaporilor de alcool de 0,77 mg/1. Rezultatul obținut i-a fost adus la cunoștință ultimului cu care acesta a fost de acord. Angajatul INSP îl întreabă pe ultimul dacă dorește prelevarea probelor biologice de sânge, iar Tataru Serghei refuză (f.d.37).

Încadrarea juridică a faptelor reținute de instanță în sarcina inculpatului.

12. Apreciind în ansamblu probele administrate în şedinţa judiciară, instanţa conchide că acțiunile inculpatului, **Serghei TATARU**, au fost corect încadrate în prevederile art.264[1] alin.(1) Cod penal - *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat*.
13. În conformitate cu prevederile art.384 alin.(4) Cod de procedură penală*, instanţa își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.*
14. Potrivit art.389 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală*, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată. Sentinţa de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declaraţiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale şi citite în instanţa de judecată în absenţa lor.*
15. În scopul calificării corecte a faptelor descrise, instanţa de judecată ţine cont de următoarele.
16. La adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art.385 alin.(1), pct.1-4 Cod de procedură penală, *instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; 2)*

dacă această faptă a fost săvârşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracţiuni.

17. În conformitate cu art.51 alin.(1) Cod penal, *temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale*.
18. În sensul precizării componenţei de infracţiune, legiuitorul a statuat la art.52 Cod penal, *se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod*.
19. Potrivit art.113 Cod penal, *se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători*.
20. Potrivit Hotărârii Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr.20 din 08.07.1999 „Despre practica judiciară cu privire la aplicarea legislaţiei, la examinarea cauzelor penale, referitoare la încălcarea regulilor de securitate a circulaţiei sau exploatare a mijloacelor de transport": *răspunderea penală, conform art.264 din Codul penal, survine numai în cazurile în care sunt încălcate regulile de securitate a circulaţiei rutiere sau de exploatare a mijloacelor de transport, în legătură cu care fapt apar urmările stipulate în acest articol, care trebuie să fie în raport de cauzalitate cu comiterea încălcării acestor reguli*.
21. Încălcarea regulilor de securitate a circulaţiei şi de exploatare a mijloacelor de transport este o acţiune sau inacţiune a conducătorului mijlocului de transport, legată de încălcarea unei sau a câtorva prevederi ale Regulamentului circulaţiei rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009 şi pus în aplicare de la 16 iulie 2009 (în continuare „RCR") sau a altor acte normative, care reglementează securitatea circulaţiei şi exploatării transportului, încălcări ce conduc la consecinţele, prevăzute în dispoziţia art.264^1 din Codul penal.
22. La fel, urmează a fi indicat că potrivit prevederilor pct.14 lit.a) din Regulamentul circulaţiei rutiere, *conducătorului de vehicul îi este interzis: a) să conducă vehiculul în stare de ebrietate*, *sub influenţa drogurilor sau altor substanţe contraindicate, sub influenţa preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacţiei, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere*.
23. Reieşind din cele menţionate, instanţa stabileşte că încălcarea prevederilor Regulamentului Circulaţiei Rutiere, de către inculpat a fost stabilit pe deplin prin materialele dosarului.
24. În continuare, potrivit Hotărârii nr.296 din 16.04.2009 cu „privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei": se atestă ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat - în caz de depăşire a concentraţiei de alcool de 0,5 g/l în sânge sau de 0,3 mg/l în aerul expirat. Concomitent, art.134^{12} Cod penal stabileşte noţiunea de stare de ebrietate şi gradele minime şi avansate de ebrietate reglementând că prin stare de ebrietate se înţelege starea de dereglare psihofuncţională a organismului survenită în urma consumului de alcool, droguri şi/sau alte substanţe cu efecte similare. Alin.(3) prevede că prin stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat se înţelege starea persoanei care are concentraţia de alcool în sânge de la 0,5 g/1 şi mai mult sau concentraţia de vapori în aerul expirat de la 0,3 mg/l şi mai mult.

În circumstanțele enunţate instanţa de judecată constată că concentraţia de vapori în aerul expirat de **Serghei TATARU** se califică ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

25. Potrivit reglementărilor în vigoare stabilirea vinovăţiei unei persoane în comiterea unei fapte infracţionale are loc în baza unor probe care urmează a fi colectate, administrate şi cercetate de organele competente. Potrivit art.101 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege*, iar conform alin.(4) art.100 Cod procedură penală, *toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective*.
26. În corespundere cu art.93 alin.(1) Cod de procedură penală, *probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei*.
27. În virtutea dispoziţiei legale indicate la art.384 alin.(1) Cod de procedură penală, *instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal*.
28. Din probele administrate şi cercetate se constată cu certitudine în acţiunile lui **Serghei TATARU** sunt întrunite elementele infracţiunii de conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat. Astfel, în acţiunile lui **Serghei TATARU** s-au identificat cu certitudine prezenţa elementelor obiectului juridic special al infracţiunii prevăzute la art.264^1 alin.(1) Cod penal, ce atentează la relaţiile sociale cu privire la siguranţa traficului rutier. În acest context, urmează a fi relevat că în virtutea art.2 al Legii privind siguranţa traficului rutier nr.131 din data de 07.06.2007, *siguranţă a traficului rutier reprezintă starea de lucruri în traficul rutier ce reflectă gradul de protecţie a participanţilor la trafic împotriva accidentelor şi consecinţelor acestora*.
29. Latura obiectivă a infracţiunii prevăzute de art.264^1 alin.(1) Cod penal are următoarea structură: fapta prejudiciabilă care constă în acţiunea de conducere a vehiculului de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.
30. În cadrul şedinţei de judecată s-a stabilit cu certitudine faptul că **Serghei TATARU** la 24.07.2024, aproximativ la orele 03:30, în timp ce conducea unitatea de transport de marcă „Peugeot" model „206" cu nr. de înmatriculare „*****" pe o stradă a s.Pîrlița, rl.Ungheni a fost stopat de către colaboratorii de poliție. Fiind suspectat în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, pe motiv că de la el se simțea miros de alcool, a fost supus testării alcoolscopice pentru stabilirea stării de ebrietate. În rezultatul testării în aerul expirat de către Tataru Serghei a fost stabilită o concentrație de alcool de 0,77 mg/1.
31. Astfel prin acţiunile sale intenţionate, **Serghei TATARU** a comis conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, adică infracţiunea prevăzută de art.264^1 alin.(1) Cod penal.
32. Cu referire la urmările prejudiciabile și legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile, instanţa reţine că acest semn al componenţei de infracţiune nu este unul obligatoriu, or simplu fapt al conducerii vehiculului în stare de ebrietate alcoolică cu

grad avansat, constituie infracţiune consumată, fără a fi necesară survenirea cărorva urmări prejudiciabile. Relevant pentru încadrarea acţiunilor inculpatului în ipoteza normei penale prevăzute la art.264[1] alin.(1) Cod penal este mijlocul de săvârșire a infracţiunii, și anume mijlocul de transport. Astfel, cerința esenţială pentru întregirea faptei prejudiciabile prevăzute la alin.(1) art.264[1] Cod penal este ca, în timpul conducerii mijlocului de transport, făptuitorul să se afle în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

33. Latura subiectivă a infracţiunii se exprimă prin intenţie, or, inculpatul, **Serghei TATARU**, cunoscând despre caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, sub aspectul prohibiţiei impuse persoanelor de a conduce mijloacelor de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, a condus mijlocul de transport indicat, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.
34. În cadrul examinării circumstanţelor cazului şi probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracţiunii de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat în acţiunile lui **Serghei TATARU** şi nu au fost stabilite circumstanţe care să înlăture caracterul penal al faptei.
35. Relativ la cele reținute, instanța notează că probele cercetate în ședința de judecată colaborează între ele, sunt concludente și demonstrează incontestabil că inculpatul, **Serghei TATARU** a condus mijlocul de transport fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.
36. **Serghei TATARU** este persoană fizică responsabilă, care la momentul comiterii faptei avea împlinită vârsta de 16 ani, în acest fel fiind subiect al infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(1) Cod penal, având în vedere prevederile art.21 alin.(2) Cod penal.
37. Instanța remarcă că vinovăția inculpatului, **Serghei TATARU,** în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(1) Cod penal, se confirmă prin cumulul de probe administrate în cauză şi anume declarațiile martorului, Petru Lucichin, care a comunicat că „[…] *în toamna anului 2024 a fost apel la 112 pe la orele 2-3 noaptea, precum că în s.Pîrlița r.Ungheni un mijloc de transport cu numere străine poloneze se deplasa neuniform și foarte lent. S-au deplasat la fața locului, unde a identificat automobilul și șoferul. Ultimul a fost supus testului alcoolscopic, rezultatul final fiind pozitiv pentru a fi intentat dosar penal. Nu ține minte ce concentrație era stabilită, însă a fost mai sus de 0,60 mg/l în aerul expirat. A fost documentat conform legislației în vigoare, iar mașina a fost ridicată și transportată la parcarea specială. Obiecții la testarea alcoolscopică nu au fost din partea șoferului, care a recunoscut și a fost de acord cu rezultatul. I-a explicat drepturile, iar șoferul a refuzat prelevarea probelor cu sânge* […]”.
38. De asemenea, instanța de judecată reține că declarațiile martorului, Petru Lucichin, sunt în concordanță cu declarațiile martorului, Ion Grosu, care în ședința de judecată a declarat că: „[…] *la 24.07.2024 a fost implicat în serviciu de menținere a ordinii publice și prevenirea accidentelor rutiere pe teritoriul r.Ungheni. La aproximativ orele 03 dimineața a primit apel telefonic de la 112 privind că o persoană în stare de ebrietate conduce mijloc de transport în s.Pîrlița r.Ungheni. Deplasându-se la fața locului, a fost depistată unitatea de transport la volanul căreia se afla Tataru Serghei, care se afla sub influența băuturilor alcoolice ceea ce a arătat și aparatul Drager în urma testării alcoolscopice. La momentul de față Tataru Serghei a fost de acord cu rezultatul și nu a dorit să îi fie prelevate probe biologice cu sânge* […]”.
39. Totodată, instanța de judecată ia în considerare procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate din 24 iulie 2024, potrivit căruia temeiul testării alcoolscopice efectuate la 24 iulie 2024, a constituit mirosul specific de alcool

din cavitatea bucală a dlui Tataru Serghei, fiind supus alcooltestului, s-a stabilit concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de ultimul, fiind de 0,77 mg/1 (f.d.8).

40. La fel, se trage atenția la procesul-verbal de examinare a obiectului din 26 iulie 2024, potrivit căruia a fost examinat un suport informațional de tip CD-R ce conține 2 înregistrări video efectuate 24 iulie 2024. Astfel, potrivit primei înregistrării video ce are o durată de 02 minute și 52 secunde, a fost fixat momentul în care la volanul automobilului se află o persoană de gen masculin cu torsul gol, care ulterior s-a stabilit a fi Tataru Serghei. De la acesta au fost solicitate actele la control la ce ultimul le prezintă agentului constatator. Potrivit celei de a doua înregistrare video ce are o durată de 01 minută și 15 secunde, a fost fixat momentul în care lui Tataru Serghei i-a fost explicată procedura testării alcoolscopice cu aparatul Drager. Astfel, în urma supunerii alcooltestului de către Tataru Serghei, s-a stabilit în aerul expirat de către acesta o concentrație a vaporilor de alcool de 0,77 mg/1. Rezultatul obținut i-a fost adus la cunoștință ultimului cu care acesta a fost de acord. Angajatul INSP îl întreabă pe ultimul dacă dorește prelevarea probelor biologice de sânge, iar Tataru Serghei refuză (f.d.37).
41. Aceste probe sunt pertinente, concludente și veridice, iar în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că, **Serghei TATARU** la 24 iulie 2024, intenţionat, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat a urcat la volanul mijlocului de transport. Acțiunile inculpatului sunt confirmate prin declarațiile martorilor, Petru Lucichin și Ion Grosu, date sub jurământ, fiind avertizați de răspundere penală pentru declarații false, iar temei de a nu crede acestor declarații instanța de judecată nu are. Mai mult ca atât, declarațiile acestora sunt confirmate prin probelele materiale. La fel, în cadrul ședințelor s-a stabilit cu certitudine că inculpatul a acționat cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al faptei sale.
42. Apreciind probele expuse din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării, conform propriei convingeri, formate în rezultatul examinării cauzei, călăuzindu-se de lege, instanţa de judecată consideră că vinovăția lui **Serghei TATARU** a fost dovedită pe deplin, iar acțiunile lui corect au fost calificate de către acuzatorul de stat potrivit art.264[1] alin.(1) Cod penal, adică *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.*

Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului

43. Instanţa de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993, 14307/88." CEDO a statuat că " (…) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci cînd individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală. În acest sens, instanța reiterează şi prevederile art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie şi faptul că hotărârea pronunţată într-o cauză urmează a fi motivată. Astfel, în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei, Highins contra Franţei 1998, în cauza Helle contra Finlandei 1997 şi Boldea contra României 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraf 1 din Convenţie obligă instanţele să-şi motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligaţii poate varia în funcţie de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în faţa instanţei,

precum şi diferenţele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispoziţiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie. De asemenea CEDO a arătat că obligaţia instanţei de a motiva hotărârea pronunţată, este aceea de a demonstra părţilor că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanţei obligaţia de a examina efectiv mijloacele, argumentele şi ofertele de probă ale părţilor (cauza Perez împotriva Franţei și cauza Van de Hurk împotriva Olandei).

44. Instanţa la individualizarea, stabilirea categoriei şi termenului pedepsei ţine cont de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal şi anume de gravitatea infracţiunilor săvârşite, de motivul acestora, de personalitatea celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia precum şi scopul pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului.
45. La fel, consemnăm că conform prevederilor art.61 alin.(1) Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor*, iar potrivit alin.(2) al aceleiaşi dispoziţii legale, *pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşrii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate*.
46. Urmează a fi notat că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârşirea infracţiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale.
47. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricții ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.
48. Astfel, urmează a fi relevat că la individualizarea pedepsei se va ţine cont de prevederile art.75 Cod penal, din care se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată. De altfel, pedeapsa penală este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiunii atât de către condamnat, precum şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit. Legalitatea pedepsei impune instanţei obligaţia de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii Generale a Codului penal. Individualizarea pedepsei, însă, constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. După această clarificare, instanţa accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului Penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

49. Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârşite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârsite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracţiunii. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.
50. Circumstanțe ce atenuează sau agravează răspunderea penală a lui **Serghei TATARU** conform art.76, 77 Cod penal, nu au fost stabilite.
51. La stabilirea măsurii de pedeapsă inculpatului, instanţa va lua în consideraţie caracterul şi gradul pericolului social al infracţiunii săvârşite, personalitatea inculpatului.
52. Astfel, examinând personalitatea inculpatului, s-a stabilit că nu are antecedente penale, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, se caracterizează satisfăcător.
53. Hotărârea Plenului CSJ a RM din 11.11.2013, nr.8 cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale, precizează că instanţele de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, motivul şi scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul şi mărimea daunei prejudiciabile, circumstanţele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. Instanţa remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvîrşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.
54. La caz, componența de infracțiune prevăzută de art.264^1 alin.(1) Cod penal, în vigoare la data comiterii infracțiunii, prevede pedeapsa cu *muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.*
55. În această ordine de idei, instanţa de judecată conchide că, infracţiunea comisă de către **Serghei TATARU** face parte din categoria infracţiunilor ușoare, fiind comisă cu intenţie directă de persoana vinovată.
56. Instanța menţionează, că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale. De asemenea, urmează a se consemna că, la individualizarea pedepsei în privinţa inculpatului, trebuie avut în vedere faptul că infracţiunea săvârşită de către aceasta este una ușoară. În acest punct de analiză, instanța ţine să mai specifice că, raţionamentul care poate condiţiona aplicarea pedepsei penale, are la origine persoana inculpatului şi comportamentul acestuia până la săvârşirea infracţiunii,

atitudinea şi modul de manifestare a acestora în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei faţă de infracţiune, cum vinovatul îşi apreciază fapta social periculoasă, conduita bună; stăruinţa depusă pentru a înlătura rezultatul infracţiunii sau pentru a repara paguba pricinuită şi comportarea sinceră în cursul procesului.

57. Această convingere este fundamentată pe circumstanțele în care a fost descoperită infracțiunea, amploarea și pericolul pentru participanții traficului rutier, sănătatea şi chiar viaţa acestora. Asemenea fapte în mod cert afectează relaţiile din societate menite să apere persoanele de cauzarea unor potenţiale vătămări a integrităţii corporale. Prin urmare, modalitatea de executare a pedepsei este în măsură să asigure reeducarea inculpatului și exercitarea unui control din partea statului ce vine să prevină antrenarea viitoare în activități de același gen, raportat la fapta comisă, gradul de pericol social redus al acesteia, conduita bună a inculpatului anterior și pe parcursul cercetărilor.
58. În ceea ce priveşte modalitatea de executare a pedepsei, instanța de judecată călăuzindu-se de gradul prejudiciabil al infracțiunii, de necesitatea de apărare împotriva comiterii a astfel de infracțiuni, reținând că aplicarea pedepsei trebuie să contribuie la corectarea inculpatului, să-l rețină de la comiterea unei noi infracțiuni, să dezvolte anumite calități de persoană ce ar respecta legea, că săvârşirea infracțiunii nu reprezentă un incident în viața inculpatului, consideră că corectarea şi reeducarea inculpatului este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, care este unica pedeapsă prevăzută de art.264^1 alin.(1) Cod penal.
59. Pentru aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, instanța a ținut contul de faptul că în privința inculpatului nu există nici un impediment, prevăzut de art.67 alin.(4) Cod penal, privind aplicarea pedepsei menționate. Or, inculpatul nu se încadrează în categoria militarilor prin contract și persoanelor care nu au atins vârsta de 16 ani.
60. De asemenea, instanța la stabilirea pedepsei va lua în considerație amploarea fenomenului de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate şi eforturile depuse de autorităţile statului în vederea contracarării acestuia. Instanţa manifestă încrederea că inculpatul va face concluziile necesare şi nu va mai comite noi infracţiuni.
61. Totodată, instanța reține că infracțiunea prevăzută de art.264^1 alin.(1) Codul penal, care este imputată inculpatului are un pericol social ridicat, făcând parte din domeniul securității circulației și exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității și ordinii publice, condiționată de neadmiterea la circulația rutieră a persoanelor în stare de ebrietate alcoolică. Având în vedere că la etapa actuală mijloacele de transport prezintă un grad sporit de pericol, iar conducerea acestora de către persoane în starea de ebrietate reprezintă grad și mai avansat de pericol, instanța conchide că scopul pedepsei poate fi atins doar prin aplicarea față de inculpat și a pedepsei complementare obligatorii sub forma de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.
62. Instanța relevă că, pornind de la logica normei citate, pedeapsa respectivă este o pedeapsă complementară obligatorie, iar aplicarea/neaplicarea ei nu este lăsată de legiuitor la aprecierea instanței.
63. În conformitate cu art.79 alin. (1) Cod penal, *ţinând cont de circumstanţele excepţionale ale cauzei, legate de scopul şi motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârşirea infracţiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracţiunii, de alte circumstanţe care micşorează esenţial gravitatea faptei şi a consecinţelor ei, precum şi de contribuirea activă a participantului unei infracţiuni săvârşite în grup la descoperirea acesteia, instanţa de*

judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracţiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie.

64. Potrivit art.79 alin.(1^1) Cod penal, *poate fi considerată excepţională atât o circumstanţă atenuantă, cât şi un cumul de asemenea circumstanţe legate de situaţiile menţionate la alin.(1).*
65. Așa fiind, cu referire la posibilitatea înlăturării pedepsei complementare obligatorii, instanța notează că, în spiritul în art.79 alin.(1) și alin.(1^1) Cod penal, se înţelege că trebuie să existe ori în împrejurările în care s-a derulat fapta infracţională, ori în datele privind personalitatea infractorului, circumstanţe, împrejurări, particularităţi, situaţii sau stări de lucruri, care constituie excepţie de la starea obişnuită a lor ori a personalităţii inculpatului sau un cumul de circumstanțe atenuante legate de situaţiile menţionate.
66. Față de cele ce preced, instanța consideră că nu sunt întrunite condițiile necesare pentru aplicarea prevederilor art.79 alin.(1) Cod penal și, respectiv, pentru a nu aplica pedeapsa complementară obligatorie sub formă de anulare a dreptului de a conduce mijloace de transport.
67. Instanţa apreciază că doar prin limitarea inculpatului de a conduce mijloace de transport, acesta va putea conştientiza cu adevărat consecinţele faptei comise şi echitatea pedepsei aplicate, totodată, prevenind în acest fel comiterea de către inculpat a unor fapte prejudiciabile analogice în domeniul transportului.

Măsura preventivă

68. În conformitate cu prevederile art.395 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală**,** *în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.*
69. Din materialele cauzei, instanța de judecată reține că, prin încheierea judecătorului de instrucție din 29.07.2024 a fost aplicată în privința **Serghei TATARU** măsura preventivă sub formă de ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport nr.***** eliberat la 30.01.2024 pe un termen de 12 luni, începând cu data de 24.07.2024, fiind emis și mandat în acest sens.
70. În conformitate cu art.182 alin.(6) Cod de procedură penală, *termenul executării măsurii preventive de ridicare provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport se include în termenul de executare a pedepsei de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport sau de anulare a acestui drept*.
71. Astfel, termenul executării măsurii preventive de ridicare provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport, se include în termenul de executare a pedepsei de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.
72. În ceea ce privește permisul de conducere a mijloacelor de transport nr.***** eliberat la 30.01.2024, instanța reține că acesta a fost ridicat de la inculpat. Totodată, potrivit art.21^1 alin.(3) din Legea privind siguranța traficului rutier nr.131-XVI din 07.06.2007, *organele care asigură executarea pedepsei penale sau sancţiunii contravenţionale de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport, în termen de până la 10 zile, remit autorităţii competente permisele de conducere ridicate pentru anularea acestora.*
73. Astfel, permisul de conducere nr.***** eliberat la 30.01.2024 pe numele lui **Serghei TATARU**, urmează a fi expediat la Instituția Publică, Agenția Servicii Publice, Secția Înmatriculare a Transportului și Calificarea Conducătorilor Auto raionul Ungheni, la momentul devenirii sentinței definitive.

74. În conformitate cu art.157 alin.(1) și alin.(2) Cod de procedură penală, *constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverite circumstanţe care au importanţă pentru cauză. Documentele se anexează, prin ordonanţa organului de urmărire penală sau prin încheierea instanţei, la materialele dosarului şi se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv.*
75. În acest sens instanţa concluzionează că mijloacele materiale de probă urmează a fi păstrate la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării acesteia.

Cheltuielile judiciare

76. În partea ce ține de solicitarea acuzatorului de stat privind recuperarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, instanța de judecată reține ca fiind relevante speței prevederile art.229 alin.(1) și (2) Cod procedură penală, potrivit cărora, *cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare*.
77. Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârşirea unei infracţiuni, care impune desfăşurarea urmăririi şi a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o. Ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârşirea infracţiunii, temeiul juridic fiind vinovăţia sa infracţională, deoarece fără săvârşirea infracţiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat. Respectiv, instanța de judecată, raportând prevederile legale enunțate supra, la materialele cauzei, consideră că plata cheltuielilor judiciare urmează a fi pusă în sarcina inculpatului, atâta timp cât ultimul a comis infracțiunea imputată, vina acesteia fiind dovedită indubitabil.
78. Acuzatorul de stat solicită încasarea cheltuielilor în mărime de 17,80 lei, motivând că legea nu obligă statul să suporte cheltuielile judiciare, ci doar să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală şi pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces.
79. În această ordine de idei, instanța de judecată menționează că argumentele invocate de către acuzatorul de stat în susținerea solicitării înaintate sunt întemeiate.
80. În sensul dat, instanţa de judecată constată faptul că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăţiei inculpatului în comiterea infracţiunii incriminate, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statului la momentul dispunerii, care ulterior urmează a fi încasate de la inculpat.
81. Luând în calcul faptul că în cadrul desfăşurării urmăririi penale pe cauza respectivă au fost suportate cheltuieli în sumă de 17,80 lei, instanţa de judecată consideră necesar de a încasa din contul inculpatului în beneficiul bugetului de stat suma de 17,80 lei cu titlu de cheltuieli judiciare. Se menționează că temeiuri de liberare a inculpatului de la plata acestor cheltuieli, în speță nu au fost stabilite.
82. Analizând materialele din dosar, argumentele pronunţate în şedinţă, elucidând şi constatând starea de lucru descrisă mai sus, călăuzindu-se de dispoziţiile art.340, 384-385, 389, 397 Cod de procedură penală, instanţa de judecată

condamnă:

Serghei TATARU se recunoaşte vinovat în comiterea infracţiunii prevăzute de art.264[1] alin.(1) Cod penal şi i se aplică o pedeapsă sub formă de 240 (două sută patruzeci) ore muncă neremunerată în folosul comunității cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Termenul de executare a pedepsei sub formă de anulare a dreptului de a conduce mijloace de transport urmează a fi calculat începând cu data de 06 aprilie 2026.

Termenul executării măsurii preventive, ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport, din data de 24.07.2024 până la data de 24.07.2025, se include în termenul de executare a pedepsei de anulare a dreptului de a conduce mijloace de transport.

Permisul de conducere a mijloacelor de transport nr.***** eliberat la data de 30.01.2024 pe numele lui **Serghei TATARU**, se remite la Instituția Publică, Agenția Servicii Publice, Secția Înmatriculare a Transportului și Calificarea Conducătorilor Auto raionul Ungheni, pentru executarea pedepsei sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Se încasează de la **Serghei TATARU** în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 17 (șaptesprezece, 80) lei.

Sentinţa cu drept de atac la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Ungheni.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Anatolie RUSU**